

вамъ. Ще запитате сжщо: „Какво е любовъ, отъ какви елементи е тя съставена?“ Ако много запитвашъ, ще я туря въ торбата, ще я метна на гърба и ще тръгна на пжтъ по-нататъкъ; ще ти кажа: „Нѣмамъ врѣме да разправамъ сега тия въпроси“. Животътъ е нѣщо положително — опитайте, вземете наяжте се отъ този хлѣбъ и ще видите. Любовта е храна на живота: безъ нея не може да се живѣе и да се постигне нѣщо въ свѣта. Нѣкои хора иматъ твърдѣ смжтно понятие за любовта било по отношение на търговия, било въ учение, било въ война. Всѣкждѣ трѣбва да имаме любовъ; тя е велика сила. И тази сила, съ която азъ повдигамъ туй стъкло, сжщо е любовъ. Сжщата тази сила може да се тури и въ единъ топъ, да хвърли граната и да убие сума хора, може да се прояви въ землетресение, може да разруши дори и цѣлата земя, може да създаде и единъ свѣтъ. То е отношение въ нейното употрѣбление — какъ се употрѣбява извѣстна сила. Любовта е една сила, която чрѣзъ извѣстно регулиране може да се използва. Хората сж себелюбиви — като дойде любовта, искатъ да я затворятъ въ себе си. Но, ако тя бѣше затворена въ насъ, ще разруши нашитѣ стѣни и ще излѣзе навънъ. Въ такова жилище, въ каквото искаме да я затворимъ, не може да стои. И се ражда смъртъ. Смъртъта е процесъ на разрушение на всѣкаква егоистична мисълъ и желание; съ нея Богъ разрушава всички огради, въ които лошитѣ духове сж се вградили. Нашето сърце и нашиятъ умъ трѣбва да иматъ всички условия, за да я възприематъ. Тя е тиха, спокойна, но сжщеврѣменно съ своитѣ дѣйствия тя е сила